

NAGY-KASZA DÁNIEL BAPTISTA LELKIPÁSZTOR A HÁBORÚ SÚJTOTTA ORSZÁG KISZOLGÁLTATOTT CSALÁDJAIRÓL

Egyházi menedék Kárpátalján

Miközben Ukrajna magyarok lakta részéből sok férfi elmenekül a katonai behívó elől, az otthonmaradt családok igazi menedéke az egyház. Az erdélyi Nagy-Kasza Dániel baptista lelkipásztor régóta Kárpátalján él. Vele beszélgettem az ottani hétköznapokról.

→ **MAKKAY JÓZSEF**

Tizenegy éve él családjával Kárpátalján. Erdélyi származású baptista lelkészként mi készítette el a döntésre?

Kárpátaljára 2007-ben költöztünk, a Beregszász közeli Zápszonyba. A feleségemmel erdélyi származásúak vagyunk, három gyermekkel élünk itt. A kilencvenes években tizenévesen jártam először Kárpátalján egy barátommal, akivel adományt hoztunk és néhány napig maradtunk Beregszászon. Akkor sok emberrel elbeszélgettünk, meghallgattuk panaszait. Egy fiatalembernek elmondtam azt a jó hírt, ami engem is megváltoztatott: beszéltem neki Isten szeretetéről és megbocsátásáról, amit Krisztusban az Úr minden ember számára felajánl. A szemem előtt történt meg a csoda: a fiatalember arca öröme derült, amikor elhitte: ő is új életet kezdhet. Ez az élmény olyan hatással volt rám, hogy amikor később a Magyarországi Baptista Egyház megkeresett, nem költöznénk-e Kárpátaljára, úgy láttuk, Isten nyitott erre ajtót nekünk, úgyhogy vállaltuk.

Ukrajna háborúban áll, az ország területén élő kisebbségek – közöttük a magyarok – egyre nehezebb helyzetbe kerülnek. Lelkészként ön hogyan éli meg ezt a helyzetet?

Mondjuk úgy, mi itt turisták vagyunk, de akik itt születtek, azoknak sokkal nehezebb döntéseket kell meghozniuk gyermekeik jövőjével kapcsolatban. A legnehezebb talán a folyamatos bizonytalanság, amivel együtt kell élni, amit el kell szenvedni, vagy valamilyen módon kivédeni. Sok ezer család ebbe már beleunt és inkább új életet kezdett Magyarországon vagy máshol. Ez az elvándorlás az utóbbi években jelentősen felerősödött. Bár mi – a gyülekezeteink méretét illetően – nagyon megérezzük egy-egy család hiányát, el kellett fogadnunk, hogy nem állhatunk e szomorú folyamat útjába. Igyekszünk a családottság helyett figyelmünket azokra fordítani, akik felé itt és most szolgálhatunk.

A Kasza-házaspár együtt vállalja a kárpátaljai gyülekezet teendőit

Amennyiben összehasonlítjuk a kárpátaljai gyülekezeteket a Kárpát-medence többi gyülekezetével, melyek a legszembetűnőbb hasonlóságok és különbségek?

Magyarországon és Erdélyben erőteljes baptista gyülekezetek vannak és szervezettebb a munkájuk, hiszen elég „emberanyag” áll rendelkezésükre. A többi határon túli területet – mint a Délvidéket, Felvidéket, Kárpátalját – kis közösségek jellemzik, amelyek számára önerőből sokszor nehéz megoldani egy-egy programot vagy fejlesztést. Jellemző, hogy a lelkipásztorok a polgári munka mellett végzik a gyülekezeti teendőiket. A legszembetűnőbb hasonlóság, hogy a baptista gyülekezetbe nem lehet beleszületni. A gyülekezeteinkben komolyan vesszük, hogy hit nélkül nem lehet Istennek tetszeni, ezért nem keresztelünk hitetlen vagy még nem hívó gyermekeket, embereket. Úgy hisszük, Krisztustól lesz valaki krisztusi (keresztény), nem a keresztségtől. A legtöbb helyen a gyülekezetek szívügye, hogy felkarolja és segítse az elesetteket. Hangsúlyos a gyerekek és fiatalok felé végzett szolgálat és figyelemreméltó az ének-zene szeretete.

A baptista egyház magyar nyelvterületen sokak számára szeretetszolgálatáról híres, más felekezettűek közül is sokan csatlakoznak e kezdeményezéshez. Kárpátalján kiken tudnak segíteni?

A Baptista Szeretetszolgálat Kárpátalján leginkább a roma közösségeket segíti. Orvoscsoportokat vagy ételkészítőkötveket küldenek, amit a helyi munkatársaik koordinálnak. Ezen kívül más baptista gyülekezetek által működtetett alapítványok is igyekeznek bekapcsolódni a segítségnyújtásba. Zápszonyban a rákoscsabai Béthel Alapítvány támogatásával készült el nemrég több mint 3 millió forint értékben egy iskolai sportpálya. Ugyanítt 2016 óta havi 100 ezer fo-

az okumené. Vannak úgynevezett nagyegyházak és kiségyházak – tetszik, vagy nem tetszik sokszor óriási különbségekkel, lehetőségekkel és hatással. Nem azzal a céllal jöttünk, hogy a baptista vallást népszerűsítsük, vagy baptistává tegyük az embereket. Hiszem azt, amit a Biblia mond erről: „egyedül az Úr Jézus az, aki megmentheti az embert!” (Ap Csel 4,12) Úgy hiszem, egy felekezetet vagy gyülekezetet nem a nevével, hanem Jézus Krisztus jelenlétével és munkájával válik keresztényé (krisztusivá).

Hogyan telik az ön gyülekezetében egy szokványos hét? Milyen foglalkozásai vannak?

A háború helyett a férfiak tízezrei a külföldi munkába való menekülést választották. Édesanyák maradtak egyedül a gyerekeivel és a háztartás vezetésének terhe-

A háború helyett a férfiak tízezrei a külföldi munkába való menekülést választották. Édesanyák maradtak egyedül a gyerekeivel és a háztartás vezetésének terheivel.

ivel. Az itt maradt, sokszor nagy terheket viselő felé továbbra is van feladatunk, tehát igyekszünk olyan szolgálatokat végezni, amik segítik vagy valamilyen módon termentesítik a családokat. Gyülekezetünkben iskolaidőben napközi foglalkozást tartunk az általános iskolások számára, szerdánként zene vagy angol nyelv oktatásával is foglalkozunk. Hetente vannak női bibliaórák, amik nemcsak az ószinte beszélgetésekről szólnak, hanem a vigasztalásról, a bátorításról és az együttérzésről is. Ezen kívül népszerű a varmi tudók és krea-

tív asszonyok között a foltvarrás (patchwork) programunk is. Mivel két helyen is felújítottuk és építkeztünk, napközben Zápszonyban vagy Beregszászon dolgozunk az imatermeken. Ez elég sok energiát és figyelmet felemészt. Délután és esténként valamelyik településen kapcsolódunk be a fent említett szolgálatokba.

A lelki gondozás mennyire fontos az emberek számára? Keresik-e önt hívei ügyes-bajos dolgaikkal, lelki problémáikkal?

Ebben az egész munkában nem egyedül vagyok. Mondhatnám, hogy a feleségem Lona végzi a nagyobb és nehezebb részét. Jelentős a nők és a gyermekek felé végzett szolgálatunk, így ebben ő igyekszik helytállni és a felmerülő kérdéseket foglalkozni. Istennek hála, már van helyi segítségünk, és sokszor az ügyes-bajos dolgok megoldódnak nélkülünk is.

Ismer-e olyan magyarokat, akik önhöz hasonlóan Kárpátaljára telepedtek le?

Jelenleg nem igazán jellemző, hogy itt telepednének le és itt terveznék a jövőt a nem kárpátaljai magyarok, hacsak nincs valamilyen nyomós érvük, mint pl. a házasság. Míg régebben volt rá több példa, ma már egyre ritkább, hogy az ilyen családok hosszú távon Kárpátalján tervezik a jövőjüket. A személyes ismeretségünkben van egy úgyszintén erdélyi származású házaspár, Kelemen Szabolcs és Krisztina, akik már hat éve nagy odaadással és áldozattal végeznek Ungváron és Kisdobronyban lelkipásztori szolgálatot. Dr. László Imre és felesége, Klára nemrég ugyan visszaköltöztek az Egyesült Államokba, de kilenc évig éltek itt és a sokrétű szolgálatuk mellett leginkább a magyar anyanyelvű romák között fáradoztak.

Adventi koszorúk. Sok családban csak az asszonyok és a gyerekek készülnek a karácsonyi ünnepre

Erdélyi Napló

Megjelenik minden csütörtökön.

Kiadó: Príma Press Kft.

535600 Székelyudvarhely,

Bethlen Gábor u. 55.

tel.: 0266-218361

ISSN: 1223-1223

Felelősszerkesztő: Makkay József

Ügyvezető: Zilahi Imre

Lapszerkesztők: Nánó Csaba, Somogyi Botond

Főmunkatársak: Borbély Zsolt Attila,

Pap Melinda, Sütő Éva

Hetilapunk a Krónika és a Székelyhon napilapok csütörtöki lapszámában jelenik meg.

- Az (X)-szignóval ellátott szövegek fizetett reklámok, közlemények.
- A megjelent írások nem feltétlenül a szerkesztőség véleményét tükrözik!
- Szerkesztőségünk fenntartja a jogot, hogy a beérkezett levelek és másféle írások közléséről döntsön.
- Kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza!

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

400027 Kolozsvár, Regele Ferdinand

(volt Wesselényi) utca 37. szám, 14. lakrész

tel.: 0264-705205, 0264-705215

e-mail cím: office@erdelyinaplo.ro

Honlap: www.erdelyinaplo.ro

Hirdetésfelvétel és terjesztés a fenti címen hétköznap 8–16 óra között.